

ΛΟΓΟΣ

Ἡράκλειτος Βλόσωνος Ἐφέσιος

τάδε λέγει

Τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται
ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες
τὸ πρῶτον· γινομένων γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον
τόνδε ἀπείροισιν εἰκόσιν, πειρώμενοι καὶ ἐπέων καὶ
ἔργων τοιούτων, ὅκοίων ἐγὼ διηγεῦμαι διαιρέων
ἕκαστον κατὰ φύσιν καὶ φράζων ὅκως ἔχει· τοὺς
δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνει ὅκόσα ἐγερθέντες
ποιοῦσιν, ὅκωσπερ ὅκόσα εὐδοντες ἐπιλανθάνονται.

B 1

Διὸ δεῖ ἐπεσθαι τῷ ξυνῷ. τοῦ λόγου δ' ἐόντος
ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν.

B 2

Περὶ μεγέθους ἡλίου) εὖρος ποδὸς ἀνθρωπίνου.

B 3

Si felicitas esset in delectationibus corporis, boves felices diceremus, cum inveniant orobum ad comedendum.)

B 4

Καθαίρονται δ' ἄλλως αἵματι μαινόμενοι οἷον εἴ
τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῷ ἀπονίζοιτο. μαίνεσθαι δ'